

Nr 828

Av herr **Åkerlind**, angående behandlingen i skattehänseende av traktamenten och reseersättningar.

Traktamenten och reseersättningar måste väl anses vara en ersättning för motsvarande kostnader för resor och uppehålle. I konsekvens därmed borde traktamenten och reseersättningar i sin helhet vara avdragsgilla vid deklaration, såvida de inte uppgår till uppenbart oskäligen belopp. Så är dock tyvärr inte fallet för närvarande. Flera byggnadsarbetare i Stockholms län som arbetar på annan ort än där de har sin bostad och av arbetsgivaren erhållit traktamenten har i sina deklarationer gjort avdrag för dessa enligt kommunalskattelagens bestämmelser om endagsförrättningar. Dessa avdrag har godkänts av olika taxeringsnämnder i länet. Taxeringsintendenten har granskat taxeringarna och med ändring av taxeringsnämndernas beslut avslagit yrkandena om avdrag för endagsförrättning. Taxeringsintendenten motiverar sitt avslag med att dessa byggnadsarbetare arbetat på samma ort under så lång tid att de skulle ha flyttat dit. Prövningsnämnden har bifallit taxeringsintendentens beslut. Det har fått till följd att dessa byggnadsarbetare påförts en stor efterbeskattning som hänför sig till både 1965 och 1966 års inkomster.

Taxeringsintendentens motivering att de skulle ha flyttat till arbetsorten är tämligen orealistisk, eftersom där inte fanns bostäder att uppbringa. Dessa arbetstagare har dessutom i de flesta fall egnahem, och att begära att de skall sälja sina egnahem och flytta till en plats några mil bort bara för att arbetet varar under en längre tid är inte realistiskt. När som i detta fall inte heller bostäder finns att få på arbetsorten så är det helt orimligt. Svenska folket dignar under skatter, men det är riksdagens och regeringens skyldighet att se till att människor inte behöver skatta även för sådant som kan anses som ersättning för merkostnad för inkomstens förvärvande.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär utredning och förslag till sådan ändring i kommunalskattelagen att traktamenten och reseersättningar blir avdragsgilla till fulla beloppet, såvida de inte uppgår till uppenbart oskäligen belopp, och att avdrag skall medges oberoende av hur lång tid arbetet varar.

Stockholm den 26 januari 1968

Allan Åkerlind (h)